

Les denominacions toponímiques bilingües a la legislació valenciana

written by Cabassers.org | 01/12/2023

Els casos de València i Castelló, on els governs de PP i Vox volen recuperar les denominacions oficials bilingües, són una bona ocasió per a repassar la legislació valenciana que fa possible aquesta circumstància. El canvi de denominació oficial dels municipis del País Valencià es regeix pel [DECRET 69/2017, de 2 de juny, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat Valenciana](#). L'article 4 disposa que els noms oficials dels municipis "podrà ser en valencià, o en castellà, segons la zona de predomini lingüístic on estiguen ubicats, o en les dues llengües". Si s'aprova la doble denominació, en el cas dels municipis amb predomini lingüístic valencià primer s'escriurà la denominació valenciana i després la castellana, i a la inversa pels municipis de predomini castellanoparlant. En canvi, l'article 5 del mateix Decret no permet les denominacions bilingües per a les entitats locals menors ni les mancomunitats de municipis, que tindran el nom en valencià o en castellà segons la zona de predomini lingüístic on es trobin.

Bé doncs, els únics municipis que tenen denominació bilingüe estan ubicats a la zona de predomini lingüístic valencià. No n'hi ha ni un de sol de la zona de predomini lingüístic castellà que tingui denominació bilingüe també en valencià. De fet, la pròpia [llista oficial](#) dels noms dels municipis del País Valencià ja fa constar que “en el cas que els municipis tinguen consignada oficialment una doble denominació, en valencià i en castellà, es fa constar en primer lloc el nom valencià, i a continuació, separat per una barra, el castellà”, deixant clar que la denominació bilingüe només es produeix en municipis de predomini lingüístic valencià. A banda hi ha, encara, els municipis valencianoparlants amb topònims deturpats: Alfarp (Alfarb), Cervera del Maestre (Cervera del Maestrat), Forcall (el Forcall), Santa Magdalena de Pulpis (Santa Magdalena de Polpís), Todolella (la Todolella), Turís (Torís) i Vall d'Alba (la Vall d'Alba). Les deturpacions, novament, afecten només a topònims valencians; als castellans no hi ha mai cap falta ortogràfica. Un símptoma més de minorització lingüística. I encara hi ha els municipis de predomini lingüístic valencià amb topònims només en castellà: Algueña (l'Alguenya), Cañada (la Canyada), Hondón de los Frailes (el Fondó dels Frares), Muro de Alcoy (Muro d'Alcoi), Palma de Gandía (Palma de Gandia), Ráfol de Salem (el Ràfol de Salem), Sanet y Negrals (Sanet i els Negrals), San Rafael del Río (Sant Rafel del Riu), Sierra Engarcerán (la Serra d'en Galceran) i Zorita del Maestrazgo (Sorita).

La denominació bilingüe, en tant que només afecta topònims de tradició històrica exclusivament valenciana, no pot ser considerada res més que una mostra més de sotmetiment de la llengua minoritzada, avalat per la pròpia legislació, emparada en un estatut d'autonomia que dona totes les competències sobre la toponímia al govern de la Generalitat Valenciana i que tècnicament permet evitar que es produeixi aquesta situació. Convindria una reforma de la norma, que suprimeixi el disbarat de les denominacions bilingües i, a més, que estableixi d'ofici via l'AVL l'ortografia correcta dels

topònims per a aquells municipis que encara mantenen deturpacions com a denominacions oficials. Un ajuntament no pot determinar com s'escriu res, perquè no és l'autoritat lingüística.

En els casos de València i Castelló, tanmateix, l'AVL, si és valenta, pot aturar el despropòsit de la doble denominació. En el cas de València ho té fàcil: es pretén oficialitzar la forma "València", que no respecta la norma, i per tant això no compleix la legislació lingüística vigent i no es pot aprovar. I pels dos casos, es pot invocar l'article 2.2 del Decret 69/2017, que diu que "la nova denominació del municipi s'adequarà a la seua tradició històrica i lingüística". Això d'acord amb l'art. 3.1, que diu que "l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té la competència per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana" fa que si aquesta no aprova la denominació bilingüe no es pugui oficialitzar. L'art. 4.2 deixa clar que la doble denominació no es concedeix automàticament, sinó que cal que s'aprovi mitjançant el procediment anterior. La tradició històrica i lingüística a què remet l'art. 2.2 fa que pels municipis del predomini lingüístic valencià no es pugui justificar de cap manera un topònim que no sigui valencià.

Insistim que l'AVL té la capacitat, amb la legislació actual, de no permetre l'aprovació de cap denominació bilingüe per a València i Castelló.